

Sygn. akt VIII U 2258/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Bożenna Rolińska

Protokolant sekretarz sądowy Monika Zięba

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy A. W.

przeciwko Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Likwidatorowi Funduszu Alimentacyjnego

o umorzenie należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Likwidatora Funduszu Alimentacyjnego

z dnia 30 sierpnia 2013 roku znak RED- (...) (...)

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i umarza A. W. należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego za okres od grudnia 1999 roku do października 2000 roku w kwocie 6289,62 zł (sześć tysięcy dwieście osiemdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt dwa grosze).

Sygn. akt VIII U 2258/13

UZASADNIENIE

Decyzja z dnia 30 sierpnia 2013 roku Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Likwidator Funduszu Alimentacyjnego na podstawie art. 68 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych odmówił A. W. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od grudnia 1999 roku do października 2000 roku w łącznej kwocie 6 289,62 zł. Organ uznał, że sytuacja rodzinna i majątkowa wnioskodawcy nie uzasadniają pozytywnego rozpatrzenia wniosku (k. 19 akt ZUS).

W odwołaniu od powyższej decyzji A. W. wniósł o jej uchylenie, podnosząc, że jego stan zdrowia oraz stan majątkowy nie pozwalają na spłatę zadłużenia (odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 4 października 2013 roku organ rentowy wniósł o jego odrzucenie podnosząc braki formalne odwołania w postaci braku podpisu na odwołaniu (odpowiedź na odwołanie k. 5-6).

W dniu 28 października 2013 roku wnioskodawca uzupełnił braki formalne pisma (notatka urzędowa k. 9)

Sąd ustalił i zważył co następuje:

A. W. urodził się (...), nie ma zawodu, jest osobą bezrobotną. Wnioskodawca pozostaje w separacji, ma dwóch synów: B. W. urodzonego (...) oraz D. W. urodzonego (...). D. W. mieszkał razem z ojcem, obecnie znajduje się w (...) (oświadczenie k. 13 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy k. 19 i 47v).

Wnioskodawca nie posiada żadnego majątku. Wysokość stałych miesięcznych opłat wynosi 900 zł. Zadłużenie lokalu zajmowanego przez skarżącego wynosi 23 028,22 zł, plus odsetki w wysokości 8 050,56 zł (oświadczenie k. 13 akt ZUS, zaświadczenie o zadłużeniu k. 5 akt ZUS). Obecnie wnioskodawca mieszka u swoich znajomych (zeznania wnioskodawcy k. 47v).

Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2014 roku wnioskodawca okazał decyzję z 18 lutego 2014 roku z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie (...) w L. o odmowie przyznania pomocy w formie przyznania zasiłku stałego i opłacenia składki zdrowotnej za styczeń 2014r. Z uzasadnienia wynika, że w grudniu 2013r. na dochód rodziny składały się alimenty w wysokości 500 zł syna D. i świadczenie rehabilitacyjne w wysokości 892,72 zł. Łączny dochód na osobę w rodzinie wynosił 696,36 zł. Ponadto skarżący okazał decyzję z (...) z tej samej daty o przyznaniu zasiłku stałego w wys. 61.90 zł z uzasadnieniem, że dochód w rodzinie na osobę wynosił 391,10 zł. Ponadto okazał decyzję z 18 lutego 2014 roku o przyznaniu zasiłku stałego od 1 marca 2014 roku do 31 sierpnia 2016 roku w kwocie 206 zł (protokół k. 19v). Obecnie jedynym dochodem wnioskodawcy jest zasiłek z opieki społecznej w wysokości 500 zł (zeznania wnioskodawcy k. 47).

W okresie od 1 stycznia 2012 roku do 30 czerwca 2013 roku wnioskodawca korzystał z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w formie obiadów dla syna D. W. w okresie od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 30 czerwca 2012 roku w (...), całodziennego wyżywienia dla syna D. W. w okresie od dnia 3 września 2012 roku do dnia 30 listopada 2012 roku w (...) Ośrodku (...) w P., całodziennego wyżywienia dla syna D. W. w okresie od dnia 1 lutego 2013 roku do dnia 30 czerwca 2013 roku w (...) Ośrodku (...) w P. (pismo (...) k. 16 akt ZUS).

A. W. posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym, ustalonym do dnia (...) roku (orzeczenie k. 4), nie pobiera żadnych świadczeń rentowych, złożył natomiast wniosek o przyznanie prawa do renty socjalnej w dniu 6 września 2012 roku, jednak decyzją z dnia 27 listopada 2012 roku odmówiono mu prawa do renty. Wnioskodawca złożył odwołanie od tej decyzji do Sądu Okręgowego w Lublinie (pismo k. 14 akt ZUS).

W toczącym się postępowaniu w sprawie o przyznanie wnioskodawcy prawa do renty socjalnej (sygn. akt VIII U 3829/12) powołany został dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych. Sąd postanowił dołączyć do akt niniejszej sprawy wskazane wyżej opinie biegłych (zarządzenie k. 27).

W sporządzonej przez siebie opinii biegli z zakresu psychologii i psychiatrii uznali wnioskodawcę za całkowicie niezdolnego do pracy ze względu na stan psychiczny, od 31 maja 2006 roku do dnia 31 maja 2015 roku. Biegły z zakresu neurologii uznał, że skarżący jest częściowo niezdolny do pracy, natomiast biegły ortopeda orzekł, że skarżący nie jest niezdolny do pracy (dołączone do sprawy kserokopie opinii biegłych k. 29-32).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie znajdujących się w aktach sądowych oraz aktach organu rentowego dowodów z dokumentów oraz na podstawie zeznań wnioskodawcy, jak również na podstawie opinii biegłych.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż nie budziły jego wątpliwości zarówno co do formy, jak i treści, zostały sporządzone przez podmioty mające ku temu odpowiednie uprawnienia oraz nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Na walor wiarygodności zasługiwały również zeznania wnioskodawcy, gdyż były jasne, pełne, logiczne oraz zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w postępowaniu.

Dołączone do akt sprawy opinie biegłych sporządzone były przez niekwestionowanych specjalistów i pozwoliły na ustalenie schorzeń, na które cierpi wnioskodawca oraz wykazały, że jest on całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003r. o świadczeniach rodzinnych (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r., Nr 139, poz. 992 ze zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, likwidator może umorzyć należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych z niego świadczeń.

Ustawodawca nie sprecyzował jak należy rozumieć owe szczególnie uzasadnione przypadki jednakże wskazał, iż dotyczyć mają one sytuacji zdrowotnej lub rodzinnej osoby dłużnika. Oznacza to obowiązek szczegółowej analizy sytuacji w każdym indywidualnym wypadku. Równocześnie należy dodać, iż umorzenie tych należności może nastąpić jedynie w sytuacjach wyjątkowych, gdy z uwagi na stan zdrowia, wiek lub brak źródeł przychodów, nie jest obiektywnie możliwe wywiązanie się przez dłużnika ze spłaty należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Sąd orzekający podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach, z dnia 17 kwietnia 2007 r., zgodnie z którym „do przyjęcia, iż zachodzi "szczególnie uzasadniony przypadek" pozwalający na umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego nie wystarcza ustalenie, że zobowiązany aktualnie nie posiada środków utrzymania, ale konieczna jest także ocena, iż przy uwzględnieniu jego wieku, stanu rodzinnego, kwalifikacji zawodowych oraz rokowań zdrowotnych nie będzie on w stanie również w przyszłości spłacać tych należności bez narażania siebie i swojej rodziny na pozbawienie możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb życiowych” (III AUa 336/06, Biul.SAKa 2008/1/41).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu Okręgowego, zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 68 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy.

Skarżący jest osobą chorą z orzeczonym umiarkowanym stopniem niepełnosprawności oraz okresowo całkowicie niezdolną do pracy. Wnioskodawca cierpi na organiczne zaburzenia urojeniowe padaczkę pourazową oraz wykazuje objawy zespołu uzależnienia od alkoholu. Schorzenia te uniemożliwiają mu podjęcie jakiegokolwiek pracy zarobkowej.

Jedynym dochodem wnioskodawcy jest zasiłek z wypłacany przez opiekę społeczną w wysokości 500 zł. Wypłacana kwota przeznaczana jest w całości na jego bieżące potrzeby –na zakup żywności i leku na padaczkę. Wnioskodawcy nie stać na opłaty za zajmowane przez niego mieszkanie komunalne, w związku z czym powstały zaległości w opłacie czynszu, których wnioskodawca nie jest w stanie spłacić.

W ocenie Sądu sytuacja wnioskodawcy stanowi wskazywany w orzecznictwie wypadek losowy, który pozwala na umorzenie mu należności wobec Funduszu Alimentacyjnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję Prezesa ZUS i umorzył A. W. należności z tytułu świadczeń wypłaconych z Funduszu Alimentacyjnego w kwocie 6 289,62 zł

W tym stanie rzeczy, na podstawie wyżej cytowanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł, jak w sentencji.